

חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), תשס"ג-2003 - הארכת תוקף

הצעה להחלטה

מ ח ל י ט י ם,

א. בהתאם לסעיף 5 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003 (להלן - החוק), להאריך את תוקפו של החוק בשנה אחת עד ליום ל' בניסן התשע"ד (30 באפריל 2014).

ב. להביא לאישור הכנסת את הארכתו בצו של החוק כאמור.
נוסח הצו מצורף בזה.

ג. בהתאם לסעיף 33 לחוק, ועל בסיס חוות דעת גורמי הביטחון המוסמכים, לקבוע כי רצועת עזה עודנה אזור בו מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל ואזרחיה, ולפיכך מנחה הממשלה את שר הפנים להמשיך שלא לאשר מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק, למי שרשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה, וכן למי שמתגורר ברצועת עזה אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה.

דברי הסבר

רקע כללי

ביום 6 באוגוסט 2003 נכנס החוק לתוקפו. החוק נחקק בהתאם להחלטת הממשלה מס' 1813 מיום 12 מאי 2002 בדבר הטיפול בשוהים בלתי חוקיים ומדיניות איחוד משפחות בנוגע לתושבי רש"פ וזרים ממוצא פלסטיני.

הרקע להחלטת הממשלה ולאחר מכן לחקיקת החוק הנדון היה בחינת המציאות הביטחונית מאז פרוץ העימות המזוין בין ישראל לפלסטינים, אשר הראתה מעורבות גוברת והולכת של פלסטינים תושבי האזור אשר ניצלו את מעמדם בישראל שנתקבל בעקבות הליכי איחוד משפחות עם ישראלים לשם מעורבות בפעילות טרור ובכלל זה סיוע לביצוע פיגועי התאבדות. תעודות הזהות הישראליות אשר ניתנו לתושבי האזור לשעבר אפשרו להם תנועה חופשית בין שטחי הרשות לישראל, והפכו אותם לאוכלוסייה מועדפת על ארגוני הטרור לביצוע פעילות עוינת בכלל, ובשטח ישראל בפרט. תוקפו של החוק נקבע לשנה אחת, ועם סיומה הוארך תוקפו עוד מספר פעמים.

ביום 1 באוגוסט 2005 תוקן החוק לראשונה ובמסגרתו הורחבו החריגים המאפשרים מתן היתרי שהייה בישראל לאוכלוסיות בעלות סיכון ביטחוני מופחת, כהגדרתן בסעיפים 3 ו-3א לחוק המתוקן.

ביום 28 במרץ 2007 לאחר מתן פסק הדין בבג"צ 7052/03 והעתירות הקשורות, תוקן החוק פעם נוספת ובמסגרתו הוקמה ועדה מקצועית מייעצת לשר הפנים לטיפול במקרים הומניטריים מיוחדים, והוספה תוספת לחוק ובה רשימת המדינות שעליהן יחולו מגבלות החוק.

בנוסף, נקבע בסעיף 3ד לחוק כי שר הפנים רשאי, בהמלצת גורמי הביטחון, לקבוע כי במדינה, או באזור מסויים, מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל או אזרחיה, וזאת במסגרת הפעלת שיקול הדעת בהיבט הבטחוני בנוגע לבקשות המוגשות על פי החוק.

ביום 11 ביולי 2008 הוארך תוקפו של החוק בצו עד ליום 31 ביולי 2009. במקביל, ובין היתר לאחר כינון ממשלת החמאס ברצועת עזה, קבעה הממשלה ביום 15 ביוני 2008 בהתאם לסעיף 3ד לחוק, ועל בסיס חוות דעת גורמי הביטחון המוסמכים, כי רצועת עזה הינה אזור בו מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל או אזרחיה, והנחתה את שר הפנים שלא לאשר מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק למי שרשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה, וכן למי שמתגורר ברצועת עזה אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה. בהתאם לכך הורה שר הפנים כאמור. לאחר מועד זה הוארך תוקפו של החוק עוד מספר פעמים.

ביום 11 בינואר 2012 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בהרכב מורחב של אחד עשר שופטים אשר דחה מספר עתירות לביטול החוק, בקבעו כי החוק הינו חוקתי, וזאת בהמשך לפסק דין קודם בהרכב מורחב מיום 14 במאי 2006 אשר דחה עתירות קודמות בעניין זה כנגד החוק בנוסחו הקודם.

בהמשך לכך, תוקף החוק הוארך בשנה נוספת, עד ליום 31 לינואר 2013, ושר הפנים הורה, בהתאם לסעיף 3ד' לחוק, על יסוד חוות דעת שירות בטחון כללי ועל דעת הממשלה, על אי מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק

למי שרשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה, וכן למי שמתגורר ברצועת עזה אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה.

בהתאם לחוות דעת עדכנית של שירות הביטחון הכללי, אוכלוסיית מבקשי איחוד משפחות מקרב תושבי יהודה, שומרון ועזה, וכן נתינים זרים ממדינות אויב, או מאזורים שכניסת נתיניהם לישראל טומנת בחובה פוטנציאל סיכון, או מאזורים המצויים בעימות מתמשך עם מדינת ישראל, מהווים אוכלוסיית סיכון לעומת מבקשי איחוד משפחות ממקומות אחרים, בשל האפשרות המוכחת להסתייע באוכלוסיה זו לשם ביצוע פיגועי טרור ופעילות ריגול, בשים לב לנגישות העדיפה של מקבלי מעמד מכוח איחוד משפחות ליעדים בישראל.

לכך יש להוסיף את הבעייתיות והקושי הטבועים והמובנים בעריכת אבחון פרטני מראש של כלל מבקשי איחוד המשפחות, הנמנים על אוכלוסיות הסיכון שנמנו לעיל, הנובעים, בין היתר, מכך שהמוטיבציה של ארגוני הטרור לגייס לשורותיהם את מבקשי איחוד המשפחות הללו גוברת דווקא לאחר שהמבקש זוכה להיתר המאפשר לו להכנס לישראל ולנוע בה בחופשיות, וכן שתוצאותיו של אבחון פרטני כאמור אינן מעידות **כשלעצמן** על היעדר סיכון בטחוני עתידי, אם בכלל. בנסיבות אלו- אבחון פרטני מקדים לכל, אין בו כדי ליתן מענה אף לאותם אלה שברגע הגשת הבקשה אינם נמנים עם התומכים בטרור, אך עשויים להפוך כאלה בשלבים מאוחרים יותר, בין מבחירה ומתוך הזדהות עם תושבי האיזור, ובין בשל הפעלת לחצים ואיומים על קרוביהם שנותרו באיזור, המאלצים אותם לסייע לארגוני הטרור. עמדה מקצועית זו עומדת בעינה גם כיום. הטעם העיקרי לכך הינו האטרקטיביות בהסתייעות במבקשי איחוד משפחות אלה עבור מחוללי הטרור, כאשר בנסיבות של גל טרור מחודש עלולה לשוב בעוצמה תופעת השימוש באותה אוכלוסיה לצורך ביצוע פיגועים. לכך יש להוסיף כי פוטנציאל הסיכון הביטחוני גובר לנוכח ההתפתחויות האזוריות והבינלאומיות שחלו בחודשים האחרונים, בדגש על המצב הביטחוני מול רצועת עזה, וכן בשים לב לתהליכים המתרחשים במדינות האזור, בדגש על התחזקות גורמי האיסלאם הקיצוני, התקבעות שלטון החמאס בעזה, וכן התעצמות גורמי הג'יהאד העולמי באזור.

מדינת ישראל נמצאת עדיין במצב של עימות מזוין מול ארגוני הטרור בשטחי יהודה, שומרון ורצועת עזה וכן נתונה לאיומים ביטחוניים מצד מדינות אויב ואזורים עוינים. יצוין כי גם בשנה האחרונה היו מעורבים בני משפחה של מבקשי איחוד משפחות בפעילות טרור. פוטנציאל הסיכון הביטחוני עלול להיות מוחמר לנוכח האפשרות להידרדרות במצב הביטחון והסדר הציבורי, כמתואר לעיל, על רקע חוסר היציבות במערכת האזורית ומכאן שלא ניתן להצביע על שינוי בתנאים הבסיסיים, באופן שיאפשר לבטל את המגבלות שנקבעו בהוראת השעה.

לפיכך, לאור כל האמור לעיל, ולצד שיקולי הביטחון הלאומי, מתקיימים טעמים ביטחוניים המצדיקים, כשלעצמם, את הארכת תוקף החוק בשנה לעת הזו.

בנוגע לרצועת עזה, ביום 19 בספטמבר 2007 קבע הקבינט המדיני – בטחוני כי: " ארגון החמאס, הוא ארגון טרור שהשתלט על רצועת עזה והפך אותה לשטח עויין. ארגון זה נוקט בפעילות עוינת נגד מדינת ישראל ואזרחיה ומהווה את הכתובת האחראית לפעילות זו.

לאור זאת הוחלט לאמץ את ההמלצות שהציגה מערכת הביטחון ובכלל זה המשך הפעילות הצבאית והסיכולית כנגד ארגוני הטרור. בנוסף, יוטלו הגבלות נוספות על שלטון החמאס...

והוטל מגבלה על תנועת אנשים מן הרצועה ואליה..."

עמדת גורמי הביטחון, כפי שניתנה עובר לקבלת החלטת הממשלה (מס' 3598) מיום 15 ביוני

2008, וכן עובר להחלטת הממשלה מיום 19 ביולי 2009, היא הרי שמאז יציאת צה"ל מרצועת עזה ולנוכח שליטת החמאס המלאה והאפקטיבית ברצועה כולה - האיום מפני כניסת תושבי רצועת עזה לישראל התגבר משמעותית. לנוכח האמור, הנחתה הממשלה את שר הפנים ומי שהסמך לכך להימנע מאישור בקשות לכניסה וישיבה בישראל של תושבי רצועת עזה המוגשות לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק, ובהתאם לכך הורה שר הפנים כאמור. עמדתם העדכנית של גורמי הביטחון בנוגע לרצועת עזה הינה כי לנוכח ההחמרה המשמעותית במצב הביטחוני ברצועה בהקשר האמור, כפי שמוצאת ביטוי באירועי הלחימה בין ישראל ורצועת עזה, בין היתר, במבצע "עמוד ענן" בימים אלה - מוצע לקבוע כי רצועת עזה עודנה אזור בו מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל ואזרחיה, ולפיכך להנחות את שר הפנים בהתאם לאמור בסעיף 3ד לחוק.

נתונים כלכליים וההשפעה על משק המדינה

כיוון שהחוק בתוקף מזה זמן, אין צורך בהיערכות נוספת מעבר להיערכות שנעשתה בגינו עד כה.

תקציב

כיוון שהחוק בתוקף מזה זמן, אין צורך בתקציב נוסף מעבר לתקציב שהוקצה עד כה.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם

כיוון שהחוק בתוקף מזה זמן, אין צורך בכוח אדם נוסף מעבר לכוח האדם שהוקצה עד כה.

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

אין.

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

החוק בנוסחו המקורי הוארך מספר פעמים בהחלטות ממשלה שאושרו על ידי הכנסת, המפורטות להלן. יצוין כי ההארכה מיום 28 במרץ 2007 כללה גם שינויים בחוק ולפיכך היא נעשתה באמצעות תיקון חקיקה. להלן פירוט החלטות ההארכה שקיבלה הממשלה:

בחלוף שנה מחקיקת החוק בנוסחו המקורי הוארך תוקפו בששה חודשים עד ליום 5 בפברואר 2005: ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשס"ד-2004, והחלטת הכנסת מיום 21 ביולי 2004).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק בכארבעה חודשים נוספים (עד ליום 31 במאי 2005: צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק), התשס"ה-2005, והחלטת הכנסת מיום 31 בינואר 2005).

בתום תקופה זו, הוארך החוק בשלושה חודשים נוספים (עד ליום 31 באוגוסט 2005: צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה) (הארכת תוקף החוק) (מס' 2), התשס"ה-2005 והחלטת הכנסת מיום 30 במאי 2005).

בתום תקופה זו הוארך החוק במסגרת תיקונו ביום 1 באוגוסט 2005 עד ליום 16 ביולי 2006. (ראו ס"ח תשס"ה מס' 2018 מיום 1 באוגוסט 2008 עמ' 730).

בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 16 בינואר 2007. (ראו צו האזרחות והכניסה

לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשס"ו – 2006, מיום 17 ביולי 2006). בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 15 באפריל 2007. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשס"ז – 2007 מיום 16 בינואר 2007). ביום 28 במרץ 2007 תוקן החוק ותקפו הוארך עד ליום 31 ביולי 2008. (ראו ס"ח תשס"ז מס' 2092 מיום 28 במרץ 2007 בעמ' 295). בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 ביולי 2009. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשס"ט – 2009 מיום 28 ביולי 2009). בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 ביולי 2010. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשס"ט – 2009 מיום 28 ביולי 2009). בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 בינואר 2011. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התש"ע – 2010 מיום 21 ביולי 2010). בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 ביולי 2011. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשע"א – 2011 מיום 24 בינואר 2011). בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 בינואר 2012. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשע"א – 2011 מיום 28 ביולי 2011). בתום תקופה זו הוארך תוקף החוק עד ליום 31 בינואר 2013. (ראו צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשע"ב – 2012 מיום 25 בינואר 2012). בהתאם לסעיף 38 לחוק יסוד: הכנסת, הוארך תוקף החוק עד ליום 5 במאי 2013.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

חוות דעתו של היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה או מי שהוסמך מטעמו מצורפת להצעה להחלטה.

סיווגים

סיווג ראשי : 01 ביצועי

סיווג משני : 07 חקיקה ממשלתית

תחום פעולה עיקרי : 01 חוץ וביטחון

מוגש על ידי שר הפנים

**ל' בניסן התשע"ג
10 באפריל 2013**

חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה ולוועדות השרים

נושא הצעת ההחלטה:

הארכת חוק האזרחות והכניסה לישראל (חוראת שעה), התשס"ג – 2003, בשנה אחת עד ליום לי בניסן התשע"ד (30 באפריל 2014), וכן המשך הטלת מגבלות על כניסה לישראל בהתאם לחוק האמור לגבי רצועת עזה בהתאם לסמכות שר הפנים על פי סעיף 3ד לחוק.

תמצית הצעה בהתייחס להיבטי המשפטיים:

סעיף 5 לחוק קובע את המנגנון להארכת תקפו ע"י החלטת ממשלה ואישור הכנסת כפי שנעשה מעת לעת מאז נחקק החוק בשנת 2003. הואיל ותכלית החוק היא ביטחונית, הבקשה להארכת תקפו מוגשת לאחר בחינת המצב הביטחוני העדכני הרלוונטי, כפי שניתנה על ידי גורמי הביטחון. סעיף ג' להצעה מבקש להביא לאישור הממשלה פעם נוספת את דבר הפעלת סמכותו של שר הפנים בהתאם לסעיף 3ד לחוק, לפיה יש להמשיך שלא לאשר מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק, לתושבי רצועת עזה, וזאת לנוכח המצב הביטחוני הנוכחי ברצועת עזה כפי שהוצג בפני שר הפנים על ידי גורמי הביטחון.

הארכת תוקפו של החוק טעונה אישור הכנסת.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

ביום 11 בינואר 2012 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בהרכב מורחב של אחד עשר שופטים אשר דחה מספר עתירות לביטול החוק, בקבעו כי החוק הינו חוקתי, וזאת בהמשך לפסק דין קודם בהרכב מורחב (בג"צ 7052/03) מיום 14 במאי 2006 אשר דחה עתירות קודמות בעניין זה כנגד החוק בנוסחו הקודם.

בהמשך לדעת הרוב בפסק הדין, בהתחשב בכך שהארכת החוק נבחנת בכל שנה מחדש בהתאם למצב הביטחוני העדכני, ונוכח עמדתם של גורמי הביטחון לפיה חלה החמרה משמעותית במצב הביטחוני, ואף פוטנציאל הסיכון עלול להיות מוחמר, ובהתחשב במנגנונים לטיפול במקרים מיוחדים הקיימים בחוק, החוק הינו חוקתי.

בנוסף, בשנת 2009 הוגשה עתירה לבג"צ (בג"צ 2649/09) הדורשת כי תושבי אזור, אשר מקבלים היתרי שהייה בישראל, ולאור הוראות החוק מנועים מלקבל רישיונות לישיבת ארעי בישראל, יקבלו זכויות מכוח חוק הביטוח הלאומי וחוק ביטוח בריאות ממלכתי. תשובת המדינה לעתירה, המתייחסת להיבטים השונים של הסוגיה, הוגשה לפני מספר חודשים, ודיון נוסף בעתירה קבוע ליום 4 ביוני 2013.

הצורך בהארכת תוקף החוק בשנה נובע מכך שלאור הנסיבות המתוארות בחוות הדעת העדכנית של גורמי הביטחון, נראה כי לא צפוי שינוי לטובה במצב המתואר במשך השנה הקרובה, ואף פוטנציאל הסיכון הביטחוני עלול להיות מוחמר, ולפיכך שנה מהווה פרק זמן מינימלי להארכה.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת ההחלטה נוגעת להם:

לא רלבנטי

עמדת היועץ המשפטי של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההצעה:

ההחלטה מוגשת על ידי שר הפנים בהתאם להוראות החוק לאחר שהוצגה בפניו תמונת המצב הביטחונית העדכנית והצורך בהארכת תוקפו, לרבות קביעת ההוראות המיוחדות ביחס לתושבי רצועת עזה. לפיכך, אין מניעה משפטית לאישור ההצעה.

יהודה זמרת

יועץ משפטי

י. זק. ל. ל.

שם

תפקיד

חתימה

מרא 2013-4751

מרא. 2013-4751

צו האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה)(הארכת תוקף החוק), התשע"ג - 2013

בתוקף סמכותה לפי סעיף 5 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003,¹ (להלן: החוק), ובאישור הכנסת, מצווה הממשלה לאמור:

- הארכת**
תוקף
החוק
1. החוק יוארך עד יום ל' בניסן התשע"ד (30 באפריל 2014).

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

התשע"ג _____
(2013 _____)
(חמ 3-3416)

¹ ס"ח התשס"ג, עמ' 544; ק"ת תשע"ב, עמ' 704.

מזכירות הממשלה

החלטה מספר 4155 של הממשלה מיום 22.01.2012 .

4155. חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003 - הארכת תוקף

מחליטים :

א. בהתאם לסעיף 5 לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003 (להלן - החוק), להאריך את תוקפו של החוק בשנה אחת, עד ליום כ' בשבט התשע"ג (31 בינואר 2013).

ב. להביא לאישור הכנסת את הארכתו בצו של החוק כאמור.

נוסח הצו מצורף בזה.

ג. בהתאם לסעיף 3ד לחוק ועל בסיס חוות דעת גורמי הביטחון המוסמכים, לקבוע כי רצועת עזה עודנה אזור בו מתבצעת פעילות העלולה לסכן את ביטחון מדינת ישראל ואזרחיה, ולפיכך מנחה הממשלה את שר הפנים להמשיך שלא לאשר מתן רישיונות לישיבה בישראל או היתרים לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק, למי שרשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה, וכן למי שמתגורר ברצועת עזה אף שאינו רשום במרשם האוכלוסין כתושב רצועת עזה.